

Českomoravská

NÁRODNÍ POUŤ

Einsiedeln

2. června 2013

10.30 – 12.15 **Příležitost k přijetí svátosti smíření** ve zpovědní kapli.
Vchod přes budovu gymnasia vlevo vedle baziliky.

12.15 **Sraz** poutníků před bazilikou a průvod do kostela.
Národní kroje jsou vítány!

12.30 **POUTNÍ MŠE SVATÁ**
*Hlavní celebrant je **Otec biskup Václav MALÝ**, světící biskup pražské arcidiecéze. Tentokrát bude i **1. sv. přijímání** několika českých dětí. Na varhany nás doprovází paní Dr.med. Odette Branná z Luzernu.*

Zakončení pouti ihned po mši svaté *pozdravem Panně Marii.*

MOŽNOST SPOLEČNÉHO OBĚDA po skončení mše sv. v restauraci „**Drei Könige**“ na náměstí za parkovištěm.

Upozornění: *Bohoslužby v sobotu 1.6. ve Winterthuru a v neděli 2.6. v Bernu a Zürichu **SE NEKONAJÍ!!***

NESPOKOJENOST a BEZNADEŽ

(Had v našem pozemském ráji)

Před pár lety vydal významný norský sociální antropolog Thomas Eriksen knihu o stavu naší západní společnosti nescoucí název „*Syndrom velkého vlka*“. Začíná příběhem o brovského vlka (z komiksů o kačeru Donaldovi), jehož hlavním životním snem je lapit, uvařit a najednou sníst tři baculatá prasátka. Jednou se mu skutečně podaří tři prasátka chytit, ale ve chvíli, kdy je už vše připraveno k jejich uvaření, se ho nejchytřejší z nich zeptá: „No, zlý vlku, a co budeš dělat zítra, až nás sníš?“ Vlkovi v tom příběhu došlo, že by ztratil důvod své existence, a tak prasátka – byť s hrozným sebezapřením – pustil. Ale naše západní civilizace, říká Eriksen, se bohužel víc podobá vlkovi, který už svá „prasátka“ snědl.

Hrozba komunistického bloku je pryč, od konce druhé světové války dosáhlo „západní“ lidstvo nevídaných technických úspěchů a fantastických životních podmínek. Zároveň však stále většímu počtu lidí pomalu dochází, že život v pozemském ráji nám nepřinesl štěstí; jsme stále ufrukaní a znechucení, mentálně podvyživení a bloudíme bez cíle... Když se někoho zeptáte jak se má, čeho si nejvíce cení, většina lidí sice odpoví, že času stráveného s rodinou, přáteli, v přírodě..., dobrého jídla, hudby, ale zároveň dodá, že přestože žije s jazykem na vestě, nestíhá všechno, o čem si myslí, že by stíhat měl... A pak cestou z práce si v novinách přečte, že obyvatelé nejchudší země světa jsou neuvěřitelně šťastní nad miskou rýže denně, zatímco on sedí v tramvaji svého bohatého západního města a všude kolem sebe vidí ty zachmuřené a kyselé obličejce.

Autor dále uvádí dvě „univerzální příčiny“ tohoto stavu. Předně je to „past srovnávání“. *Jak se máte, závisí na tom, s kým se srovnáváte. A to, s kým se srovnáváte, záleží na tom, v jakém světě žijete.* V tom je založen trvalý zdroj nespokojenosti. Zvláště když dnes jsou lidé na každém kroku konfrontováni nejen se svými sousedy, ale prostřednictvím médií také s celebritami, s těmi „kteří se uměli zařadit“. Zkrátka s těmi, jejichž životní styl a s ním spojené možnosti jsou pro naprostou většinu lidí nedosažitelné! A pak je tu druhá příčina: V současné západní společnosti panuje taková nouze o vize, že jediné, co politici nabízejí, jsou o něco nižší daně, o něco lepší školy, o něco kratší čekací lhůty v nemocnicích nebo o něco levnější potraviny. Výsledkem toho všeho je plíživý, ale stále intenzivnější stín *beznaděje a nedůvěry* v to, že by ještě někdo mohl něco myslet upřímně nebo jednal nezištně ve prospěch druhých.

„Co nám tedy vlastně chybí?“ ptá se ve své knize Eriksen. A hned odpovídá: „Pro začátek vám nabídnu jednoduchou odpověď: Chybí nám *NADĚJE*... *Had v našem pozemském ráji nese jméno BEZNADEŽ!* Pro naši společnost je totiž typické, že většina lidí nevidí žádnou budoucnost, k níž by mělo smysl se upínat. Budoucnost, v níž jde jen „o něco nižší

daně a o něco levnější potraviny, není cílem, který by mohl někoho skutečně nadchnout. Kde není jasná hvězda v budoucnosti, za níž má smysl jít i přes všechny překážky, umírá i veškerá naděje. Vždyť naděje není laciný optimismus, že „všechno dobře dopadne“, ale stav ducha, který ví, že má smysl doufat i „proti vší naději“, protože budoucí *Skutečnost* ještě neřekla své poslední slovo!

A KDE JE křesťanská nabídka? Předně je třeba si sebekriticky přiznat, že na současném stavu mají křesťané podstatnou zásluhu: příliš dlouho a příliš mnoho z nich se chovalo nikoliv jako poutníci, kteří vědí o provizornosti své situace na zemi („my máme svou vlast v nebi“ – říká sv. Pavel), nýbrž jako ti, kteří se chtějí v tomto světě důkladně zabydlet. Místo, aby křesťané stále ukazovali alternativu životního stylu, přijali jsme právě ten „zabydlovací“ styl na zemi.

Pierre Teilhard de Chardin to vyjádřil přímo: „Říkáme stále, že žijeme v očekávání Pána (při každé mši voláme: ‘Na tvůj příchod čekáme...!’), ale ve skutečnosti si musíme přiznat, že už nic neočekáváme.“ Jde o to, abychom jako křesťané znovu aktivně žili přípravou na „DEN PÁNĚ“, kdy Kristus bude všechno ve všem. To naše čekání však nemůže být jen trpným vyčkáváním. Křesťane nesdíli přesvědčení, že „co se má stát, se stejně stane“. Jsme spolupracovníci Boha-Stvořitele. Definitivní vítězství Boha, kdy celý vesmír bude proměněn Boží Láskou, se neuskuteční bez nutného přispění nás lidí. Jde o to, co svou důvěrou, láskou a službou „zachráníme pro věčnost“. Jen pravda a dobro zůstane na věky. A „věčnost začíná dnes!“

(Vybráno z KT z článku Jiřího Zajíce)

ZÁZRAK MODLITBY

Proč se máme modlit? Nač je nám nějaké modlení? Italské slovo pro modlitbu „*preghiera*“ vychází z latinského „*precari*“, což znamená „být nedostačující“. A to každý člověk brzy pozná, že hranice lidských možností nejsou neomezené, tedy jsou *nedostačující!* Modlitba je tedy prostředek, který naše možnosti rozšiřuje. Je to paprsek schopný pozvednout naše vědomí a přiblížit ho Bohu-Stvořiteli. Modlíme se, abychom Boha žádali, děkovali mu, jednoduše řečeno: abychom s NÍM komunikovali!

Modlitba je nezbytná pro náš klid, vyrovnanost, radost, pro vyplnění naší prázdnoty, kterou dřív nebo později každý v sobě objeví a kterou může zaplnit jen ON. Je to úchvatná cesta s cílovou stanicí „radost“ a „věčnost“! Stejně jako všechny cesty i ona se skládá z úseků. A vrchol modlitby spočívá v naslouchání Božímu hlasu. Naše modlitba se může stát dialogem pouze tehdy, když se naučíme *naslouchat*. A tehdy se náš život radikálně změní! V naší neurotické a hlučné kultuře chtějí všichni mluvit, ale nikdo nechce naslouchat. Nezapomínejme však, že „nejlepší přítel je ten, kdo umí naslouchat“.

Umění naslouchat se zvláštním způsobem týká našeho vztahu k Bohu, který je „od nás naprosto odlišný“, přestože nás stvořil ke svému obrazu a podle své podoby. „Je třeba začít očistěním, je třeba přiznat si pravdu: Bůh s námi nedokáže hovořit, dokud se nenaučíme, jak odložit masky, které zahalují naši tvář“ - říká velký učitel modlitby otec Gasparino. „Maskou“ se zde rozumí každý druh naší pýchy, pokrytectví a falše. Je třeba být naprosto upřímný vůči Bohu i vůči sobě samému. Je třeba se odvážně postavit před vlastní bídu a pojmenovat věci pravými jmény. Jen tehdy, když se staneme zcela ryzími a pravdivými, může k nám Bůh proniknout a promluvit. Velmi zjednodušeně můžeme tvrdit, že existuje pět cest, skrze něž modlitba přetváří náš život:

První cestou je naše *mysl*. Při upřímné modlitbě se stává, že najednou dokážeme vidět jakýkoliv životní problém ve zcela jiném světle. Bůh však naši mysl nikdy neznepekčuje, nepokoj přichází vždy z druhé strany – od Dábla. Bůh je pra-

menem klidu a pokoje.

Druhou cestou je naše **vůle**, která objeví podobnou schopnost, jako když se kousek železa dostane do blízkosti magnetu. Vůle se zaměří směrem k Bohu a stane se poddajnou a chápavou. Když se nás Bůh dotkne, najdeme sílu, abychom se pohnuli směrem, který se shoduje s naším opravdovým dobrem.

Třetí cestou je **cit**. Kdo se upřímně a poctivě modlí, občas se mu stane, že se dostaví intenzivní pocit radosti nebo pokoje či dojetí. City však není možné naplánovat či vynutit. Když se však takový pocit dostaví, je to znamení, že Bůh začal pronikat do lidského srdce. Ovšem u citu je nutné s hodnocením raději vyčkat. Ježíš radí: „Strom poznáte po ovoci.“ Pokud z momentů, které vnímáme jako intimní setkání s Bohem, pramení klid, vyrovnanost, pokoj, harmonie, radost, láska k bližnímu, vděčnost, velkorysost a odpuštění, je to jisté znamení správné cesty.

Čtvrtou cestou je **představivost**. Když byla souzena Johanka z Arku, dostala od soudce tuto námitku: „Ty hlasy, které údajně slyšíš, pocházejí z tvé představivosti.“ „Pochopitelně,“ odpověděla klidně a jistě budoucí svěťice Johanka, „Bůh k nám mluví i skrze naši představivost. Ale i tak je to Bůh, kdo mluví.“

Pátá cesta modlitby je aktivace **paměti**. Při modlitbě se v naší mysli vynořují různé situace, třeba už dávno zapomenuté, kladné i záporné, radostné i hořké chvíle našeho života, drobné úspěchy i chyby. To vše proto, abychom uviděli cestu, která je už pro nás připravena, jak z toho ven.

A co je klíčem k objevení všech těch pokladů naší duše? Je to modlitba **naslouchání** Bohu. A kde ten klíč najdeme? Ve kterém šuplíku je uložen? Jmenuje se **TICHO!** Bohužel v současném našem světě jsme obklopeni neustálým hlukem: vyzvánění mobilů, hluk dopravy a stavebních strojů, hlasitá hudba, bombarduje nás stále nějaká reklama, zprávy a nejrůznější blábol, který nám neříká nic, co by bylo pro náš život důležité.

Americký filozof a kazatel J.R. Miller píše: „V člověku není větší síla než klid, který uzrává v tichu. Hluk není dialog, pohyb není autorita. Chceme-li být silní, klidní a radostní, musíme nutně vystudovat universitu TICHÁ.“ Opravdový význam ticha netkví v mlčení, ale naslouchání Bohu.

Pamatujme, že Bohu můžeme předložit jakýkoliv problém. Ovšem, chceme-li vůbec znát jeho odpověď. Tedy být připraveni vykonat „jeho vůli“, neboť ona se **VŽDY** shoduje s naším opravdovým dobrem!

Všechno cenné však vyžaduje čas a trénink. A je také dobré mít po ruce někoho, kdo je zkušený v duchovním doprovázení a s ním se radit.

(Vybráno z knihy 'Najdi v sobě sílu radosti' od italského filozofa, teologa a psychologa Marino Parodi)

P. Georges **Schwickerath**, farář kostela Bruder Klaus v Bernu odchází k 1.9.13 do farnosti MURI u Luzernu **Rozloučení** v Bernu se koná v sobotu **1.6.** při mši v **17.00** h. Také čeští krajané jsou srdečně zváni. Po mši je společná večeře. Česká misie děkuje za jeho přátelství a podporu!

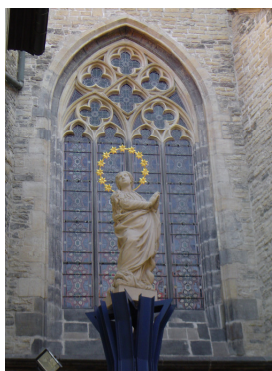

Letos o velikonocích byla požehnána nová budova farního centra JOHANNEUM ve farnosti Herz-Jesu Zürich-Wiedikon, kde se konají pravidelné české nedělní bohoslužby. Jeden ze sálů v suterénu budovy bude používat i Česká misie k měsíčnímu přátelskému posezení po mši sv. (vždy poslední neděli v měsíci). Díky za ochotu a velkorysost místní farnosti!

Generální oprava kostela a přestavba farního centra **St. Ulrich, Winterthur – Rosenberg** se rychle blíží ke svému dokončení. Bohoslužby by se měly konat opět od poloviny srpna 2013.

Po dobu oprav byl pronajat kostel reformované farnosti na stejné ulici, o kousek níž směrem do centra města. Také naše české bohoslužby se od **18.5.** slaví v sobotu v tomto kostele od **18.15** hodin až do začátku letních prázdnin. Ne však každou sobotu, **JEN** v těchto termínech: 18.5.; 8.6.; 29.6. a 6.7. Pak následují prázdniny, kdy je Česká misie uzavřená (13.7. – 14.8.). OD 17.8. opět v Mairienkapelle u kostela St. Ulrich.

DOBŘÁ ZPRÁVA: Rada hlavního města PRAHY na svém zasedání 26. března 2013 projednala a schválila projekt rekonstrukce Staroměstského náměstí včetně obnovy Mariánského sloupu.

Tato nová socha Panny Marie je věrnou kopií původní sochy. Zatím stojí v nádvoří Týnského chrámu. I ostatní práce na kopii sloupu jsou už téměř hotovy. Do listopadu 2014 by mohl být sloup na svém místě.

PRAVIDELNÉ ČESKÉ A SLOVENSKÉ BOHOSLUŽBY

- Zürich:** každou neděli v **19.00** hod. v kryptě kostela Herz-Jezu Wiedikon, Aemtlerstr. 49 (*přátelské posezení* ve farním klubu – nové *Johanneum* – po mši svaté každou *poslední neděli* v měsíci!)
Winterthur: o sobotách večer – **POZOR na ZMĚNY** – podrobné informace na předchozí straně!!!
(*přátelské posezení* u kafe po mši svaté každou *druhou sobotu* v měsíci!)
Bern: každou **1.** neděli v měsíci v **09.30** hod. v kryptě kostela Bruder Klaus, Segantinistr. 26
Aarau: každou **3.** neděli v měsíci v **10.00** hod. v sále pod kostelem St.Peter und Paul (u vlak. nádraží)
Luzern: každou **4.** neděli v měsíci v **10.00** hod. v kryptě kostela St.Karl u Karlsbrücke, Spitalstr. 93
(V Bernu, Aarau i Luzernu po mši svaté *přátelské posezení* u kafe)
Každá středa: SETKÁNÍ MLÁDEŽE (slovenské i české) v Italské misii na Feldstr. 109 od **20.00** hodin.
Italská misie, kostel Don Bosco, Feldstr. 109, Zürich.(Končí **26.06.2013** a opět začíná **04.09.2013**)
Každý čtvrtek: SPOLEČENSTVÍ MODLITBY v Italské misii na Feldstr. 109, kostel Don Bosco,
od **19.45** mše sv., po ní modlitba růžence; v postní době pobožnost „*křížové cesty*“,
v měsíci květnu „*májové pobožnosti*“. (Končí **27.06.2013** a opět začíná **05.09.2013**)
První pátek v měsíci: slovenská mše sv. ve **20.00** hod. v kryptě kostela Liebfrauen, Weinbergerstasse 36, Zürich
Slovenské mše sv.: v **Zürichu:** každou neděli v **09.30** hod. v kryptě kostela Liebfrauen, Weinbergerstasse 36
v **Basileji:** každou **2.** a **4.** neděli v měsíci v **17.30** hod. v kostele Allerheiligen, Neubadstrasse 95.
v **Bernu:** každou **2.** a **4.** sobotu v měsíci v **17.30** hod. v kryptě kostela Dreifaltigkeit na Taubenstrasse
v blízkosti hlavního nádraží
v **Ženevě:** každou **1.** a **3.** neděli v měsíci v **16.30** hod. v kostele St. Julien, 3,Rue Virg. Malmati, Mayrin 2
v **Lausann:** každou **3.** neděli v měsíci v **09.30** hod. v Chapelle du Servan, Chemin Eugène-Grasset 12

Aktuální informace České i Slovenské misie najdete také na www.slovaci.ch !!!

MIMOŘÁDNÉ AKCE A VYJÍMKY

29. června – sobota – Slovenská pouť do Reichenau na ostrově v Bodensee (za městečkem Konstans - Německo) ke cti SVATÝCH CYRILA A METODĚJE. Mše sv. v **17.00** hodin v hlavním klášterním kostele v obci Mittelzell.

*

České nedělní bohoslužby ve Švýcarsku končí o víkendu **6. a 7. července**; opět začínají **17. srpna** v 18.00 h. ve Winterthuru a **18. srpna** v 10.00 hodin v Aarau. V době od **13.7. do 13.8. 2013** je Česká misie ve Švýcarsku mimo provoz! (Dva týdny dovolené, týden duchovní cvičení na Sv. Hostýně, týden teologický kurs). **Během prázdnin je možnost navštívit slovenské bohoslužby v Zürichu:** v neděli v **9.30** hodin, Liebfrauenkirche! (Na jiných místech bohoslužby NEJSOU!)

VYJÍMKA v ZÜRICHU: zde bude mše sv. u Herz-Jesu už v neděli **11.8.** v **19.00** h. Sloužit bude Mons. Josef SOCHA, generální vikář Královohradecké diecéze, který každý rok pobývá na přelomu července a srpna ve farnosti Petra a Pavla v Zürichu.

*

Slovenská národní pouť do Einsiedeln se letos koná v neděli **8. září 2012.** Začátek poutní mše ve **12.30** hod. Hlavní celebrant bude Mons. Ján Orosch, pomocný biskup Trnavské arcidiecéze.

OASENFEST – 8. září 2013 – WINTERTHUR–Rosenberg, St. Ulrich – společná mše svatá místní farnosti a všech národnostních skupin, které konávají své bohoslužby v této farnosti, začíná v **10.30** hodin. Česká mše svatá v sobotu 7.září se proto NEKONÁ!

Letos bude navíc znovu **požehnán** kostel po generální opravě a farní centrum po přestavbě. Po mši sv. následuje společný oběd (nabízeny budou různé národní speciality). Odpoledne kulturní program.

Finanční výnos celé akce bude letos věnován na pomoc Haiti.

*

SETKÁNÍ KRAJANŮ v ŘÍMĚ: Také letos je možnost prožít společný týden v Římě v rámci konference Českého náboženského střediska VELEHRAD. Mohou přijet i nečlenové střediska. Kdo by se z krajanů chtěl zúčastnit, ať se sám nahlásí v českém poutním domě Velehrad, Via delle Fornaci 200, 00 165 Roma. **Tel: 0039-06-636256**, nebo e-mail adresa: velehrad.roma@gmail.com. Letos je pro krajanů rezervován poutní dům od **5. do 12. října**. Nocleh se snídaní stojí 32,- Euro v budově A a B, v budově C: 21,- Euro na osobu a den; oběd nebo večeře á 9,- Euro. Dopravu si zařizuje každý sám. (Je však třeba se předem informovat, je možné, že už je tentokrát dům zcela obsazen). Podrobné informace na www.velehrad.net

HLAS MISIE Oběžník České katolické misie ve Švýcarsku. Vydává: P. Špaček Antonín, Brauerstrasse 99, 8004 Zürich. Tel. i Fax: 044–241 50 25; E-mail Adresse: spacek.misie.ch@email.cz
Tisk: Offset Holend AG - Töpferstrasse. 26, 8045 Zürich, T: 044 - 272 52 76; offholend@swissonline.ch

